

Til Kultur- og likestillingsdepartementet
postmottak@kud.dep.no

Oslo, desember 2023

Tvergas innspill til handlingsplan for deltakelse

Om Tverga

Tverga er ressurscenteret for egenorganisert idrett og fysisk aktivitet i Norge. Vi ble etablert som prøveordning i 2018 av Ungdom og Fritid og Oslo Skateboardforening på oppdrag fra Kulturdepartementet. Høsten 2021 besluttet regjeringen å videreføre ressurscenteret som fast ordning med driftstilskudd fra spillemidler til idrett og fysisk aktivitet. Gjennom kunnskap, nettverk, rådgivning og verktøy styrker vi kommuner og frivillige i arbeidet med å tilrettelegge for egenorganisert idrett og fysisk aktivitet.

Hovedinnspill oppsummert:

- Egenorganisert idrett og fysisk aktivitet må i handlingsplanen anerkjennes som en sentral del av fritidstilbudet. Deltakelse handler ikke bare om organiserte tilbud. Flere barn og unge ønsker å styre aktiviteten selv, men det betyr ikke at de ikke deltar eller faller utenfor fritidstilbudet.
- Tverga har som kjerneoppgave å samle-, systematisere- og formidle kunnskap om egenorganisert aktivitet i Norge. Det gjelder kunnskap om barrierer, motiver, nye trender og behov. Handlingsplanen bør nevne ressurscenterets oppgaver og hvordan vi jobber for økt deltakelse i egenorganiserte fritidsaktiviteter.
- Tverga er en viktig aktør og kunnskapsformidler i arbeidet med å tilrettelegge for idrett og fysisk aktivitet. Planen bør anerkjenne behovet for å styrke ressurscenterets kunnskaps- og inkluderingsarbeid gjennom gradvis økning av driftstilskuddet fra Kulturdepartementet med 1,5 millioner i 2024 og 2 millioner i 2025.
- Det er behov for mer kunnskap om deltakelse i egenorganisert idrett og fysisk aktivitet. Handlingsplanen bør ha som tiltak å igangsette et arbeid med en nasjonal kartlegging for å få mer kunnskap om hvordan barn og unge driver egenorganisert idrett og fysisk aktivitet.
- Planen må synliggjøre behovet for å styrke medvirkningsprosessen og involvering av barn og unge i utviklingen av attraktive og inkluderende fritidstilbud. Ethvert fritidstilbud som utvikles for barn og unge bør være utformet gjennom medvirkningsprosesser.
- Handlingsplanen bør ha tiltak og virkemidler som stimulerer til å bedre møteplasser for fysisk aktivitet i tilknytning til skoler.
- Deltakelse eller frafall fra aktivitet må sees i sammenheng med hvordan møteplasser og fritidstilbud utformes. Nasjonale tilskuddsordninger til anlegg for idrett og fysisk aktivitet bør justeres og forbedres for å sikre at det bygges flere kreative, attraktive og inkluderende møteplasser, som samsvarer med nye trender og behov hos barn og unge.
- Planen bør ha mål og tiltak som styrker arbeidet til fritidsklubbene.

1. Hva er det viktigste din organisasjon/institusjon kan gjøre for å inkludere enda flere barn og ungdom i kultur-, idrett- og/eller friluftslivsaktiviteter?

Tverga kan:

- Løfte frem de gode eksemplene og historiene som inspirerer og spre disse til landets kommuner og frivillige.
- Spre kunnskap og kompetanse om barrierer, motiver og muligheter.
- Styrke kommunens og frivillighetens arbeid med behovskartlegging, samskapingsprosjekter og medvirkningsprosesser gjennom veiledning, digitale verktøy og kurs.

Tverga jobber for at samfunnet og nærmiljøet skal være godt tilrettelagt for et mangfold av egenorganiserte aktiviteter. Dette gjør vi ved å spre kunnskap og kompetanse, skape nettverk, veilede og samarbeide med frivilligheten og myndighetene. Basert på hva vi har av kunnskap om barn og unges behov og barrierer for deltakelse, mener Tverga at handlingsplanen må ha som mål å styrke tilgangen til områder for egenorganisert idrett og fysisk aktivitet. Vi anbefaler at [vårt kunnskapsgrunnlag ligger til grunn for det som nevnes i handlingsplanen om deltakelse i egenorganisert idrett og fysisk aktivitet.](#)

2. Hva trenger din organisasjon/institusjon for å inkludere enda flere barn og ungdom i kultur-, idrett- og/eller friluftslivsaktiviteter?

Vi trenger:

- At egenorganisert idrett og fysisk aktivitet anerkjennes i handlingsplanen som en sentral del av fritidstilbudet. Deltakelse handler ikke bare om organiserte tilbud. Flere barn og unge ønsker å styre aktiviteten selv, men det betyr ikke at de ikke deltar eller faller utenfor fritidstilbudet.
- At handlingsplanen nevner ressurscenterets oppgaver og hvordan vi jobber for økt deltakelse i egenorganiserte fritidsaktiviteter. Tverga har som kjerneoppgave å samle-, systematisere- og formidle kunnskap om egenorganisert aktivitet i Norge. Det gjelder kunnskap om barrierer, motiver, nye trender og behov.
- At handlingsplanen anerkjenner behovet for å styrke ressurscenterets kunnskaps- og inkluderingsarbeid gjennom gradvis økning av driftstilskuddet fra Kulturdepartementet, dette krever en økning i driftstilskudd med 1,5 millioner i 2024 og 2 millioner i 2025. Tverga er en viktig aktør og kunnskapsformidler i arbeidet med å tilrettelegge for idrett og fysisk aktivitet.
- Mer kunnskap om deltakelse i egenorganisert idrett og fysisk aktivitet.

Handlingsplanen bør ha som tiltak å igangsette et arbeid med en nasjonal kartlegging om hvordan barn og unge driver egenorganisert idrett og fysisk aktivitet.

Norges ressurscenter for egenorganisert idrett og fysisk aktivitet

Høsten 2021 lanserte regjeringen idrettsstrategien "sterkere tilbake - en mer inkluderende idrett". Der drøftes Tvergas videre drift og beslutning om fast driftstilskudd fra Kulturdepartementet. Etter tre år som prøveordning ble ressurscenteret for egenorganisert idrett og fysisk aktivitet en permanent ordning i 2021. Ressurscenterets arbeid er et viktig bidrag i arbeidet innenfor både idrettspolitikken og folkehelsepolitikken og bidrar til å skape aktivitetsvennlige nærmiljø. Handlingsplanen bør nevne ressurscenteret og vårt arbeid med å styrke kommuner og frivillige i utviklingen av møteplasser for egenorganisert idrett og fysisk aktivitet. Handlingsplanen bør også anerkjenne behovet for å styrke ressurscenterets arbeid og støtte videre økning av driftstilskuddet i de kommende årene.

Kunnskap om deltakelse

Hva vet vi?

De siste 20 årene har den norske bevegelseskulturen blitt vesentlig mer mangfoldig. Fra å være en relativt stabil kultur dominert av tradisjonelle aktiviteter og organisasjonsformer, har samfunnsutviklingen ført med seg nye og utradisjonelle aktiviteter som utøves og organiseres på utradisjonelle måter.

I dag driver rundt halvparten av norske ungdommer (13-19 år) med egenorganiserte idrettsaktiviteter. Blant aktivitetene er det tradisjonelle idretter som fotball, ski osv. som er mest utbredt. Likevel er det en betydelig andel på rundt 20 prosent som deltar i det vi omtaler som ikke-tradisjonelle egenorganiserte aktiviteter. Dette tallet ville antageligvis vært langt høyere, dersom tilbudet hadde vært bedre. Vi anbefaler å lese mer om deltakelse i egenorganisert idrett blant ungdommer i kapittel 6 i [Idrettsdeltakelse blant ungdom – før, under og etter koronapandemien, 2023](#).

I den voksne delen av befolkningen (16+), kan vi se at 79% av dem som er fysisk aktive i Norge, driver med fysisk aktivitet og idrett på egenhånd (Levekårsundersøkelsen, SSB, 2021). Til sammenligning driver 8,9 prosent av den aktive befolkningen over 16 år med fysisk aktivitet og idrett i et idrettslag.

Halvparten av 15-åringene er ikke aktive nok i henhold til nasjonale anbefalinger for fysisk aktivitet ([Helsedirektoratet.no](https://helsedirektoratet.no)). Jenter og gutter med innvandrerbakgrunn har lavere deltakelse i ungdomsidretten sammenlignet med barn med norskfødte foreldre. De aller fleste barn deltar i organisert idrett i løpet av barndommen ([Ungdata, 2020](#)), men 60 prosent av ungdommene slutter med organisert idrett før de fyller 18 år. Jo høyere konkurransenivå, jo høyere frafall (sluttrapport fra forskningsprogrammet "Idrett, samfunn og frivillig

organisering", 1998 – 2007). Ungdata viser at 56 prosent av elevene på ungdomstrinnet og 44 prosent på videregående har drevet med egenorganisert fysisk aktivitet.

Voksenstyrte aktiviteter, det å møte opp til faste tider, det å konkurrere og måle krefter – det passer rett og slett ikke alle. Det er heller ikke naturlig at det skal gjøre det, fordi barn og unge heldigvis er forskjellige. Vi må ikke glemme at aktiviteten først og fremst må skje på barn og unges premisser. Fremfor å bare sette fokus på hva vi voksne og tilretteleggerne skal gjøre, må vi fokusere mer på hva barn og unge selv mener og ønsker. De må involveres og de må høres! Deres stemme må løftes inn i denne handlingsplanen, og ikke bare hva vi voksne mener på barn og unges vegne.

Selv om stadig flere unge driver med egenorganisert aktivitet, betyr ikke det at de er alene, eller føler på utenforskap. Fravær fra organisert fritidsaktivitet er ikke synonymt med utenforskap eller fravær fra aktivitet. Særlig når det gjelder idrett, er det mange barn og unge som ikke ønsker å konkurrere eller måle krefter. Mye tyder på at fokus på prestasjon og ferdigheter, går på bekostning av lek og aktivitetsglede, særlig for ungdommen.

I en nylig publisert oversiktsartikkel ([Säfvenbom, Strittmatter og Bernhardsen, 2023](#)) som har sett på all forskning publisert de 20 siste årene på deltakelse i uformelle livsstilsidretter fremkommer det at deltakelse i disse aktivitetene kan ha positive effekter på både helse, glede, sosial inkludering og identitetsutvikling blant ungdom. Funnene viser at uformelle livsstilsidretter er fleksible i henhold til behov og ønsker blant utøverne og gir:

- Mentale helsefordeler som glede, lykke, frihet, eufori, motivasjon, mestringstro og velvære
- Sosiale fordeler som likestilling, nettverksbygging, sosial inkludering, interaksjon og vennskap
- Atferdsmessige fordeler som identitet, kreativitet og uttrykk for maskulinitet og/eller femininitet

En ny studie fra Danmark ([Egnell, Larse, Elmoose-Østerlund, 2023](#)) viser at høyere utdanning reduserer sannsynligheten for deltakelse i urbane livsstilsidretter. Studien fra Danmark viser en motsatt sammenheng mellom deltakelse i urbane livsstilsidretter og sosioøkonomisk status enn den vi finner i organisert idrett og tradisjonelle egenorganiserte idretter. Funnene viser at personer med minoritetsbakgrunn, både fra vestlige og ikke-vestlige land, deltar mer i gateidretter enn etniske dansker. Dette indikerer at gateidretter, som også inngår under uformelle livsstilsidretter, kan motivere mindre aktive mennesker, og dermed fremme idrett for alle.

Hva er det vi ikke vet?

Det er gjort mye forskning på deltakelse i organiserte fritidsaktiviteter, både på hvem som deltar, hvem som ikke deltar, barrierer og motiver for å drive med organisert aktivitet og hvorfor noen faller fra. Det er et behov for dypere innsikt i deltakelse også på egenorganisert aktivitet. Det finnes ikke gode nok nasjonale data som gir innsikt i hvilke egenorganiserte

aktiviteter som barn og unge driver med, hvem som driver med dem, når og hvor de driver med disse aktivitetene, og hvilke motiver og barrierer de opplever.

Det er derfor et behov for at en handlingsplan for økt deltakelse inkluderer tiltak og midler til å igangsette en nasjonalt kartlegging av deltakelse i egenorganiserte aktiviteter.

3. Hva trenger barn og unge for å delta i kultur-, idrett- og/eller friluftslivsaktiviteter?

Barn og unge trenger:

- Å bli hørt og føle et eierskap og tilhørighet til sine fritidsarenaer, derfor må handlingsplanen synliggjøre behovet for å styrke medvirkningsprosessen og involvering av barn og unge i utviklingen av attraktive og inkluderende fritidstilbud. Ethvert fritidstilbud som utvikles for barn og unge bør være utformet gjennom medvirkningsprosesser.
- Tilbud i nærheten av der de bor som er gratis, sosialt og lavterskel. Planen bør ha mål og tiltak som styrker arbeidet til fritidsklubbene og deres møteplasser.
- Bedre uteområder og aktivitetssoner i tilknytning til skolen. Handlingsplanen bør ha tiltak og virkemidler som stimulerer til å bedre møteplasser for fysisk aktivitet i tilknytning til skoler.
- Attraktive og inkluderende møteplasser som samsvarer med deres behov. Deltakelse eller frafall fra aktivitet må sees i sammenheng med hvordan møteplasser og fritidstilbud utformes. Nasjonale tilskuddsordninger til anlegg for idrett og fysisk aktivitet bør justeres og forbedres for å sikre at det bygges flere kreative, attraktive og inkluderende møteplasser, som samsvarer med nye trender og behov hos barn og unge.
- God tilgang på enkle og innbydende møteplasser for egenorganisert nærfriluftsliv.
- Bedre tilgang til aktivitetsutstyr, som det er gratis å låne, uten å virke stigmatiserende. Det er viktig å få ned utstyrspress, og overforbruk, og ha mer fokus på sirkulær økonomi. BUA og andre utstyrsordninger bør derfor prioriteres i handlingsplanen. Det bør også legges til rette for flere utlånssatellitter, tettere på aktivitetene.

Behov for sosiale og aktive møteplasser

Å få ned de økonomiske sosiale forskjeller er viktig, men det handler ikke bare om det. Det handler også om kjønn, etnisitet og ulike kulturer. Det handler om å skape trygge og inkluderende arenaer som bygger på forståelse og gjensidig respekt mellom ulike mennesker. Mellom barn og unge, og mellom de voksne. Det handler om tillit, fellesskap og tilhørighet. For å redusere sosial ulikhet og barrierer for deltakelse, må det bygges flere inkluderende og attraktive møteplasser som er tilgjengelig, åpne og gratis å bruke for alle barn og unge.

Fysisk aktivitet skal først og fremst være gøy, og det å finne seg til rette i et miljø, ha et sted å møte andre, bli inspirert og føle tilhørighet viser seg å være betydningsfullt. Dette kan løses ved å tilrettelegge for flere moderne og attraktive flerbruksanlegg. For å lykkes med dette må man prioritere det målgruppen vil ha. Ifølge en nordisk rapport fra 2019 ønsker ungdom en oppbygging av sosiale møteplasser spesifikt for eldre ungdommer. De ønsker i tillegg at det tilrettelegges for idrettsaktiviteter som ikke er fokusert på konkurranse, at det etableres flere kjønnsnøytrale idrettsaktiviteter og at det utvikles bedre lavterskeltilbud til ungdommer ([Nabo- unges opplevelse av sosial inkludering i Norge, Nordisk ministerråd, 2019](#)).

Mange av anleggene som bygges har mye fokus på selve aktiviteten som skal foregå, men i langt mindre grad på hvilke kvaliteter som gjør det til et godt sted å være. De sosiale forholdene, og fokuset på å skape møter og relasjoner utover selve aktiviteten er undervurdert, og lite prioritert i mange av dagens idretts- og aktivitetsanlegg.

Fremover blir det viktig å utvikle møteplasser som samsvarer bedre med nye trender og behov. Det betyr at flere må tørre å teste ut nye løsninger. Det må designes for trivsel og ønsket atferd ved å sørge for god belysning og sosiale "hengeplasser". Muligheter for helårsbruk bør utredes, samt mulige koblinger til kunst, kultur, musikk, teknologi og utstyrssentraler. Slike flerbruksanlegg egner seg godt i byrom, parker, skolegårder og friluftsporter, men må være tilpasset omgivelsene og barn og unges behov.

Skolen som en inkluderende nærmiljøarena

Skolen er en viktig hverdagsarena, og potensialet er stort for at det kan bli en enda viktigere aktivitets- og nærmiljøarena. Det er et sted mange assosierer med tillit og trygghet, også blant foreldre. Derfor vil det være gunstig å samlokalisere mange fritidsaktiviteter med skolen, og se på hvordan flere barn og unge kan være i aktivitet noen timer etter skoletid, enten det er organiserte eller egenorganiserte tilbud, før de drar hjem til foreldrene. Det kan tenkes at en del kulturelle forskjeller og barrierer bidrar til at en del foreldre kvier seg for å sende barna ut på fritidsaktivitet på kveldstid. Derfor er det viktig å satse mer på å utvikle flere møteplasser med gode aktivitets- og fritidstilbud, både ute og inne, i tilknytning til skolen.

Skolen er en arena der alle barn og unge oppholder seg store deler av dagen i oppveksten og har fått økende betydning i fritiden. Som en av de viktigste sosiale møteplassene i nærmiljøet er skolen viktig for lek og egenorganisert fysisk aktivitet, der god tilrettelegging vil øke det fysiske aktivitetsnivået til barn og unge. Flere åpne, tilgjengelige og godt utformede aktivitetsanlegg ved og i skoler med innbydende aktiviteter og sosiale rom vil ha stor betydning for aktivitetsnivået til barn og unge, både i friminutt og på fritiden.

Betydningen av tilgang til natur og friluftsliv

Det er et nasjonalt politisk mål at alle skal ha mulighet til å drive friluftsliv som helsefremmende, trivselsskapende og miljøvennlig aktivitet i nærmiljøet og i naturen for øvrig. Friluftsliv forbindes ofte med aktiviteter i mer eller mindre urørt natur. Men friluftsliv kan også innebære en stor og variert gruppe aktiviteter og opplevelser i menneskepåvirket natur, landbrukets kulturlandskap og naturinnslag i byer og boligområder.

Denne typen friluftsliv kan betegnes som urbant friluftsliv og er en viktig del av byplanlegging og tettstedsutvikling. Tilgangen på parker, grønne arealer, områder for lek, rekreasjon og fysisk aktivitet, samt sosiale møteplasser i nærheten av der folk bor blir viktigere og viktigere med hensyn til økt fortetting og fokus på folkehelse. Desto større press på arealer og motstridende konflikter som oppstår på gjenstående arealer i bynære miljøer, desto viktigere er det å sikre gjenværende arealer for å skape urbane aktivitetsarenaer. Stortingsmeldingen for friluftsliv (Meld.St.18) slår fast at det skal tilrettelegges for at det er mindre enn 500 meter fra den enkelte bolig til nærmeste allment tilgjengelig grøntområde/friområde eller sammenhengende sti-/turveinett.

Egenorganisert fysisk aktivitet som friluftsliv engasjerer ofte grupper som den organiserte idretten ikke når, og friluftslivsaktiviteter har en jevnere fordeling i deltakelse i befolkningen. Friluftsliv er derfor en viktig del av kommunens folkehelsearbeid. Mange er for lite fysisk aktive, og dette gir negative utslag i den nasjonale helsetilstanden. En av utfordringene i arbeidet for å styrke folkehelsen er derfor å øke den jevnlige fysiske aktiviteten i befolkningen.

Det må oppleves trygt å ferdes i det nærliggende park- og friluftslivsområder. Det er derfor viktig å ha f.eks god belysning flere steder. Enkel tilrettelegging i form av sti-oppmerking og informasjon, trykt, elektronisk eller i terrenget, og fysiske tiltak som nærfriluftsanlegg, rasteplasser, bålplasser og utsiktssteder kan utgjøre en stor forskjell på bruken av bynære friluftslivsområder.

Medvirkning og behovskartlegging

Utfordringen er ofte mangel på kompetanse og ressurser til gode behovskartlegginger og brukermedvirkning i etablering av mer aktivitetsvennlige nærmiljø. Det er flere konkrete tiltak og virkemidler som kan styrke dette arbeidet. Et eksempel er å etablere lokale aktivitetsråd for friluftslivsaktiviteter og egenorganisert idrett og fysisk aktivitet. Aktivitetsråd gjør kommunene bedre rustet til å identifisere hva som skal til for å få enda flere i aktivitet og iverksette tiltak som kommer flere målgrupper til gode. Samarbeidet med frivilligheten er i dag, og i fremtiden, avgjørende for å opprettholde og utvikle de ulike idretts- og aktivitetstilbudene.

Tverga foreslår at man har ekstra fokus på inkludering av målgrupper som jenter, barn og unge med minoritetsbakgrunn, og barn og unge med nedsatt funksjonsnivå i utvikling av

aktivitetsanlegg og fritidstilbud.. Et spesielt fokus på disse målgruppene og andre som ikke er fysisk aktive nok, bør være hovedfokus i lokale behovskartlegginger og medvirkningsprosesser.

Handlingsplanen bør løfte frem tiltak og virkemidler for å styrke medvirkningen og involveringen av innbyggere og frivilligheten i utviklingen av aktivitetsvennlige nærmiljø og fritidstilbud.

Fritidsklubb

Fritidsklubbene bidrar til både god psykisk og fysisk helse for barn og unge som bruker dem. Omtrent 78% av fritidsklubbene i Norge bidrar til å tilrettelegge for egenorganisert idrett og fysisk aktivitet både ute og/eller inne.

Ved å styrke klubbfeltet med midler til drift og etablering, tilrettelagte lokaler og relevante aktiviteter, samt flere ansatte med kompetanse, kan det bidra til god psykisk og fysisk helse blant barn og unge, således bedre livskvaliteten deres.

All kunnskap om ungdom peker på et behov for møteplasser der ungdom kan henge, mestre ulike aktiviteter, medvirke og være sosiale med andre.

Det bør derfor sikres at det er nok fritidsklubber i nærmiljøene til barn og unge, og at de har nok midler til å være attraktive. Det bør også lovfestes at alle kommuner må sørge for at barn og unge har tilgang til en fritidsklubb/møteplass i sitt nærmiljø. En lovfesting må definere retten til et fritidstilbud, si noe om kvalitet-, kompetanse- og ressursbehovet og fastslå ungdommens rett til deltakelse og medvirkning.

4. Hvem trenger dere å samarbeide med for å inkludere enda flere barn og ungdom innen kultur-, idrett- og/eller friluftslivsaktiviteter? Og hva skal til for at dere finner sammen?

Tverga ønsker å samarbeide med mange ulike aktører, både nordiske, nasjonale, regionale og lokale. Vi tror at samarbeid for å nå målene - er helt avgjørende for å lykkes. I dag [har vi et samarbeid med en rekke aktører](#) som for eksempel fylkeskommuner, forskningsinstitusjoner, gode idrettsanlegg v/ SIAT, Norsk Friluftsliv, Ungdom og Fritid, DOGA og private stiftelser. Et konkret eksempel på et godt samarbeid er "[nettverk for bedre uteområder i skoler og barnehager](#)", der har vi samlet 14 nasjonale aktører til å samarbeide om noen konkrete anbefalinger for fremtidens utearealer i skoler og barnehager. Et annet eksempel er vårt

samarbeid med Vestland fylkeskommune, KS, Vestland idrettskrets om en satsing på [Nyskapande aktivitetsanlegg](#).

Tverga er særlig opptatt av samarbeidet med offentlige og nasjonale instanser, som har et viktig folkehelseansvar og mangfoldsperspektiv. Vi ønsker oss enda bedre og tettere samarbeid med nasjonale myndigheter, som Kultur- og likestillingsdepartementet, Kunnskapsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet. Vi mener det er behov og potensial for å samkjøre aktivitets- og fritidspolitikken enda mer, på tvers av departementer og direktorater. Det er viktig å se sammenheng mellom ulike planer, meldinger og tiltak, for å lykkes med en helhetlig og samordnet satsing på fritidsfeltet.

For Tverga er det også ønskelig å samarbeide med flere frivillige organisasjoner og aktører som jobber med fysisk aktivitet, idrett og friluftsliv. Eksempler på dette kan være Norges Idrettsforbund og regionale idrettskretser.

Samarbeid krever tid og ressurser, det er derfor viktig at vi har driftsmidler som er forutsigbare og støtter opp under at vi kan prioritere samarbeid.

Med vennlig hilsen,
Tverga

Lisa Mari Watson
Daglig leder
lisa@tverga.no
Mob: 924 03 494

Petter Hatlem
Styreleder
styreleder@tverga.no
Mob: 484 00 960